

Daniels bok – nummer etthundrafemtiosex

Avslöjandet av Daniels sista syn: ett milleritiskt perspektiv på profetiska sanningar för vår tid

Jeff Pippenger

2024-03-24

Vi inleder vår betraktelse av Daniels sista syn genom att tillämpa den princip som representeras av Alfa och Omega, vilken visar att Han alltid identifierar slutet med början. Därför skulle Beltesassar, som är Daniel i den allra första versen i Daniels sista syn, också vara representerad i den sista delen av just samma syn. Vi har fastställt att Beltesassar representerar Guds förbundsfolk i de sista dagarna, som förstår ”chazon”, synen av den profetiska historien, såsom det representeras av ordet ”sak” i vers ett. Denna syn av den profetiska historien är de ”sju tiderna” i Tredje Mosebok tjugosex, vilket motsvarar tvåtusenfemhundratjugo år. Beltesassar förstår också ”synen” i vers ett, vilken är ”march”-synen om tvåtusentrehundra år, som representerar Kristi plötsliga uppenbarelse.

I det tolfte kapitlet representerar Daniel den första ängelns rörelse och även den tredje ängelns rörelse, ty båda rörelserna uppfyller liknelsen om de tio jungfrurna. I det tolfte kapitlet finns åtminstone fem sanningar som utgjorde en del av milleritrörelsen och som representerar sanningar vilka den tredje ängelns rörelse också måste erfara och förstå. Båda rörelserna uppfyller liknelsen om de tio jungfrurna, och de kloka jungfrurna i båda rörelserna måste förstå detta profetiska faktum. Båda rörelserna måste förstå den första profetiska sanning som Miller leddes att erkänna, såsom den framställs genom Tredje Moseboken tjugosex’ ”sju tider”. De andra tre parallella erfarenheterna och insikterna återfinns i de sista få verserna i kapitlet.

Och från den tid då det dagliga offret skall avskaffas och förödelsens styggelse sättas upp, skall det gå ett tusen två hundra nittio dagar. Salig är den som håller ut och når fram till ett tusen tre hundra trettiofem dagar. Men gå du din väg intill ändens tid; ty du skall få vila och stå upp till din lott vid dagarnas ände. Daniel 12:11–13.

Guds kvarlevfolk i Uppenbarelséboken har tre huvudsakliga profetiska kännetecken. De håller Guds bud, har Jesu tro och håller fast vid profetians Ande.

Och han sade till mig: Skriv: Saliga är de som är kallade till Lammets bröllopsmåltid. Och han sade till mig: Dessa är Guds sanna ord. Och jag föll ned för hans fötter för att tillbe honom. Och han sade till mig: Se till att du inte gör det! Jag är din medtjänare och dina bröders, de som har Jesu vittnesbörd. Tillbe Gud! Ty Jesu vittnesbörd är profetians ande. Uppenbarelséboken 19:9, 10.

Millerrörelsen förstod med rätta att ”det dagliga” i Daniels bok representerade hedendomen och att den ”tid då det dagliga” ”togs bort” var år 508. Att förkasta den sanningen är att förkasta auktoriteten hos ”Jesu vittnesbörd”, som ”är profetians Ande”, ty Profetians Ande fastslår tydligt att milleristerna hade rätt i sin förståelse av ”det dagliga”.

”Därefter såg jag i fråga om det ”dagliga”, att ordet ”offer” hade tillfogats genom människors visdom och inte hör till texten; och att Herren gav den rätta förståelsen av detta åt dem som förkunnade budskapet om domens stund. När enhet rådde, före 1844, var nästan alla eniga om den rätta förståelsen av det ”dagliga”; men sedan 1844 har, i förvirringen, andra uppfattningar omfattats, och mörker och förvirring har följt.” Review and Herald, 1 november 1850.

Milleriterna förstod att paganismens motstånd mot påvedörets maktuppgång år 538 avlägsnades år 508. Milleriterna hade rätt, men deras förståelse var begränsad. Guds sista dags folk, som representeras av Beltesassar i vers ett, kommer att se att tiden från år 508 till 538 utgör en profetisk period som förebildades av de trettio år av förberedelse i Kristi historia som föregick hans utrustande med kraft vid hans dop. De kommer att se att den profetiska perioden också motsvarar den profetiska perioden från 1776 till 1798, och att alla dessa tre perioder representerar de etthundrafyrtiofyrtusens beseglingstid, vilken började den 11 september 2001 och avslutas vid den snart kommande söndagslagen.

I det tolfte kapitlet representerar Daniel milleriterna och de fem viktiga sanningar och erfarenheter som skall upprepas hos dem som representeras av Beltesassar. Milleriternas tredje sanning och erfarenhet är ”den rätta uppfattningen om ’det dagliga’, ... Herren gav ... åt dem som förkunnade domstimens rop”. Att förkasta den sanningen är att förkasta Ellen Whites skrifter, vilka är Profetians Ande. Milleriternas, och den tredje ängelns budbärare, fjärde sanning och erfarenhet är profetian om de ett tusen tre hundra trettiofem åren, vilken började det år då ”det dagliga” togs bort, år 508.

Med början år 508 för dig trettonhundratrettiofem år fram till 1843, men inte endast till 1843, ty profetian anger i själva verket den allra sista dagen av 1843, eftersom det står: ”Salig är den som väntar och når fram till de tusen tre hundra trettiofem dagarna.” Det hebreiska ord som översatts med ”när fram till” är ”naga”, och det betyder ”att röra vid” eller ”lägga händerna på”. Profetian betyder därför: ”salig är den som väntar och” rör vid eller lägger händerna på 1843.

Välsignelsen av att vänta i milleriternas historia tillhörde de visa jungfrur som upplevde den första besvikelsen men väntade på synen som dröjde. När milleriterna väntade på den ”dröjande synen” i uppfyllelse av liknelsen om de tio jungfrurna och Habackuks andra kapitel, blev de välsignade. Under denna dröjsmålstid såg de sedan att de uppfyllde liknelsen och att synen vid slutet skulle ”tala”. Deras dröjsmålstid och besvikelse grundade sig på den felaktiga identifieringen att de tvåtusen trehundra åren skulle avslutas 1843, men synen gällde i verkligheten 1844. Deras besvikelse grundade sig på den erfarenhet som hade framkallats när året 1843 slutade utan att Kristus återvände. Deras besvikelse, och den välsignelse som uttalades över dem som därefter valde att vänta, grundade sig helt och hållet på den allra sista dagen av året 1843, vilken ”berör” eller ”kommer till” 1844.

Erfarenheten av den första besvikelsen, såsom en uppfyllelse av liknelsen om de tio jungfrurna, förstås och upprepas hos dem som representeras av Beltesassar. Den femte sanningen och erfarenheten som kommer att erkännas av dem som representeras av Beltesassar är att Daniel vid ”dagarnas slut” skulle ”stå upp i sin lott”.

”Daniel har stått på sin plats sedan sigillet avlägsnades och sanningens ljus har lyst över hans syner. Han står på sin plats och bär det vittnesbörd som skulle förstås vid dagarnas slut.”
Sermons and Talks, volym 1, 225, 226.

Milleriterna erfor den reningsprocess som åstadkoms genom den kunskapsökning som kom från Daniels bok när den förseglades upp i 1798. De som representeras av Beltesassar kommer att erfara den reningsprocess som åstadkoms genom den kunskapsökning som kom från Daniels bok när den förseglades upp i 1989. De kommer också att förstå att Daniels bok har ett särskilt syfte i beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen.

”När Gud ger en människa ett särskilt arbete att utföra, skall hon stå på sin plats och i sin ställning såsom Daniel gjorde, redo att besvara Guds kallelse, redo att fullgöra hans avsikt.”
Manuscript Releases, volym 6, 108.

Som före detta laodicéer kommer de som representeras av Beltesassar att inse att det är genom Daniels bok och Uppenbarelseboken, vilka är en och samma bok, som den slutliga väckelsen fullbordas.

”När Daniels och Uppenbarelsebokens böcker blir bättre förstådda, kommer de troende att få en helt annorlunda religiös erfarenhet ... En sak kommer med säkerhet att förstås genom studiet av Uppenbarelseboken — att förbindelsen mellan Gud och hans folk är nära och avgjord.” The Faith I Live By, 345.

Som före detta laodicéer kommer de att ha erkänt sitt laodiceiska tillstånd och insett att de andligen var lika döda som en dal full av förtorkade ben, och som gensvar på det raka vittnesbördet om sitt döda och förlorade tillstånd kommer de att inse sitt behov av att bli levande som den främsta prioriteten.

”En väckelse till sann gudsfruktan bland oss är det största och mest angelägna av alla våra behov. Att söka detta bör vara vårt första verk.” Selected Messages, bok 1, s. 121.

Bibels löfte är att den som söker skall finna, och den Helige Ande skall då leda dem till insikt om att det är böckerna Daniel och Uppenbarelseboken som åstadkommer den nödvändiga väckelsen.

”När vi som ett folk förstår vad denna bok betyder för oss, kommer en stor väckelse att ses bland oss.” Testimonies to Ministers, 113.

Slutet av Daniels sista syn, såsom den framställs i kapitel tolv, identifierar den erfarenhet som frambringar Guds förbundsfolk i de yttersta dagarna, representerat av Beltesassar, i den första versen av den sista synen. Där förstår Daniel, framställd som Beltesassar, både den inre synen om de två tusen tre hundra åren och den yttre synen om de två tusen fem hundra och tjugo åren. Han förstår ”saken” och ”synen”. Han förstår chazon-synen och mareh-synen. Han förstår nedtrampandet av helgedomen och härskarans, och återupprättelsen av helgedomen och härskarans. Han förstår både synen vid floden Ulai och synen vid floden Hiddekel.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Det finns behov av ett långt noggrannare studium av Guds ord; särskilt bör Daniel och Uppenbarelseboken ägnas uppmärksamhet som aldrig förr i vårt verks historia. Vi må ha mindre att säga på vissa områden beträffande den romerska makten och påvedömet; men vi bör fästa uppmärksamheten på vad profeterna och apostlarna har skrivit under inspiration av Guds Helige Ande. Den Helige Ande har så format förhållandena, både i givandet av profetian och i de händelser som skildras, att det skall lära att den mänskliga aktören skall hållas ur sikte, dold i Kristus, och att Herren, himmelens Gud, och hans lag skall upphöjas. Läs Daniels bok. Återkalla, punkt för punkt, historien om de riken som där framställs. Se statsmän, rådslag, mäktiga arméer, och se hur Gud verkade för att förödmjuka människors stolthet och lägga mänsklig härlighet i stoftet....”

”Det ljus som Daniel tog emot från Gud gavs särskilt för dessa sista dagar. De syner han såg vid stränderna av Ulai och Hiddekel, de stora floderna i Shinar, håller nu på att gå i uppfyllelse, och alla de händelser som förutsagts skall snart inträffa.

”Betrakta det judiska folkets förhållanden när Daniels profetior gavs.

”Låt oss ägna mer tid åt studiet av Bibeln. Vi förstår inte Ordet så som vi borde. Uppenbarelseboken inleds med en uppmaning till oss att förstå den undervisning som den innehåller. ’Salig är den som läser och de som hör denna profetias ord’, förkunnar Gud, ’och håller fast vid det som är skrivet däri, ty tiden är nära.’ När vi som folk förstår vad denna bok betyder för oss, kommer en stor väckelse att visa sig ibland oss. Vi förstår inte fullt ut de lärdomar som den undervisar om, trots den uppmaning vi har fått att forska i och studera den.

”Tidigare har lärare förklarat Daniel och Uppenbarelseboken vara förseglade böcker, och folket har vänt sig bort från dem. Slöjan, vars skenbara hemlighetsfullhet har hindrat många från att lyfta den, har Gud med sin egen hand dragit undan från dessa delar av sitt ord. Själva namnet ”Uppenbarelse” motsäger påståendet att det är en förseglad bok. ”Uppenbarelse” betyder att något av betydelse blir uppenbart. Sanningarna i denna bok är riktade till dem som lever i dessa sista dagar. Vi står, med slöjan borttagen, på de heliga tingens heliga plats. Vi skall inte stå utanför. Vi skall träda in, inte med tanklösa, vördnadslösa tankar, inte med förhastade steg, utan med vördnad och gudsfruktan. Vi närmar oss den tid då profetiorna i Uppenbarelseboken skall gå i uppfyllelse....”

”Vi har Guds bud och Jesu Kristi vittnesbörd, vilket är profetians ande. Oskattbara ädelstenar står att finna i Guds ord. De som rannsakar detta ord bör hålla sinnet klart. Aldrig bör de ge efter för en fördärvad aptit i fråga om mat eller dryck.

”Om de gör detta, kommer hjärnan att bringas i förvirring; de kommer att vara oförmögna att bära påfrestningen av att tränga djupt ned för att utröna innebörden av det som hör samman med de avslutande scenerna i denna jordens historia.

”När Daniels och Uppenbarelsebokens böcker blir bättre förstådda, kommer de troende att få en helt annorlunda religiös erfarenhet. De kommer att få sådana glimtar av himlens öppna portar att hjärta och sinne kommer att gripas av den karaktär som alla måste utveckla för att få del av den salighet som skall bli belöningen för dem som är rena i hjärtat.

”Herren skall välsigna alla som i ödmjukhet och saktmod söker förstå det som är uppenbarat i Uppenbarelsboken. Denna bok innehåller så mycket som är rikt på odödlighet och fullt av härlighet, att alla som läser och flitigt rannsakar den får den välsignelse som tillkommer dem ”som hör orden i denna profetia och håller fast vid det som är skrivet däri.”

”En sak kommer med säkerhet att förstås genom studiet av Uppenbarelsboken — att förbindelsen mellan Gud och hans folk är nära och avgjord.

”Ett underbart samband kan ses mellan himlens universum och denna värld. Det som uppenbarades för Daniel kompletterades senare av den uppenbarelse som gavs åt Johannes på ön Patmos. Dessa två böcker bör studeras noggrant. Två gånger frågade Daniel: Hur länge skall det dröja till tidens slut?

”Och jag hörde, men jag förstod det inte. Då sade jag: O min Herre, vad skall slutet bli på detta? Och han sade: Gå din väg, Daniel, ty orden skall hållas fördolda och förseglade intill ändens tid. Många skall renas och göras vita och luttras; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå, men de visa skall förstå. Och från den tid då det dagliga offret avskaffas och förödelsens styggelse sätts upp skall det vara ett tusen två hundra nittio dagar. Salig är den som väntar och når fram till ett tusen tre hundra trettiofem dagar. Men gå du din väg till änden; ty du skall få vila och uppstå till din lott vid dagarnas ände.”

”Det var Lejonet av Juda stam som öppnade boken och gav Johannes uppenbarelsen om vad som skulle ske i dessa sista dagar.

”Daniel stod på sin plats för att bära sitt vittnesbörd, vilket var förseglat intill ändens tid, då den förste ängels budskap skulle förkunnas för vår värld. Dessa ting är av oändlig betydelse i dessa sista dagar; men medan ”många skall renas och göras vita och luttras”, skall ”de ogudaktiga handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå.” Hur sant är inte detta! Synd är överträdelse av Guds lag, och de som inte vill ta emot ljuset beträffande Guds lag kommer inte att förstå förkunnelsen av den förste, den andre och den tredje ängels budskap. Daniels bok avförseglas i uppenbarelsen till Johannes och för oss vidare fram till de sista scenerna i denna jords historia.

”Skall våra bröder hålla i minnet att vi lever mitt ibland de sista dagarnas faror? Läs Uppenbarelsboken i samband med Daniel. Undervisa om detta.” Testimonies to Ministers, 112–115.